Broj: S1 3 U 035230 20 U
Sarajevo, 09.08.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja Kerečki Komerc d.o.o. Beograd, Republika Srbija, kojeg zastupa advokat Ostoja Kremenović iz Banja Luke, ul. Maksima Gorkog br. 17A, protiv rješenja broj: JN2-01.07-1-342-7/20 od 27.02.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ul. Maršala Tita br.11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 09.08.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 07-3-50-4-700-5/19 od 02.12.2019. godine, ugovornog organa Ured za veterinarstvo BiH. Odbijen je zahtjev žalitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka, kao i zahtjev za naknadu troškova zastupanja i žalbe.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja, pokrenuo upravni spor, jer smatra da je osporeno rješenje doneseno pogrešnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BiH i pogrešnom primjenom odredaba Zakona o upravnom postupku BiH, jer je nezakonito obrazloženje tuženog da tužitelju nije bilo omogućeno da izvrši uvid u ponude učesnika u predmetnom postupku javne nabavke (izvještaje, Aneks 7 i Aneks 8), jer su se isti nalazili kod tužene zbog žalbe drugog učesnika u istom postupku nabavke. Tužena navedeno obrazlaže na način da se predmetni spisi vraćaju tuženom tek nakon što se donese odluka po žalbi drugog ponuđača. Međutim, navedeno ne može biti razlog za odbijanje žalbe tužitelja, jer je odgovornost svakog ugovornog organa u skladu sa članom 11. stav 5. Zakona o

javnim nabavkama BiH, da omogući uvid u sve dijelove ponude, uzorke i ostalo za svakog ponuđača. Tužbom ukazuje da je zbog navedenog postupanja onemogućen da zaštiti svoje interese da utvrdi sve činjenice, da obezbijedi pristup informacijama. Ostaje nejasno zašto tužena zadržava ponude i ne vraća ih prvostepenom organu i nakon donošenja odluke, jer na taj način tužena onemogućava i ugovorni organ da izvrši predmetno rješenje, jer ugovorni organ sada ne može postupiti u skladu sa članom 230.Zakona o upravnom postupku BiH, odnosno postupiti po rješenju tuženog u roku od 15 dana. Tužitelj ističe da ostaje kod svih žalbenih prigovora, pa tako osporava opšte zahtjeve iz tehničke specifikacije, tačka 10, koje uzorke je dostavio ponuđač INOP, jer su navedeni stariji od 12 mjeseci. Nejasno je zašto tuženi ne prihvata navedeni prigovor, nego samo prihvata izjašnjenje ugovornog organa. Dakle, izvještaj komisije za Aneks 7 o kvaliteti dostavljenih uzoraka nije prezentiran prilikom kontrole tenderskih ponuda, što znači da nije dokazano da su predmetne robe usklađene sa zahtjevima iz TD. Zbog svega navedenog, tužitelj smatra da je dokazao da je tužena donijela nezakonito rješenje, pa predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak i obaveže ga na naknadu troškova upravnog spora u ukupnom iznosu od 1.073,50KM u skladu sa Tarifim brojem 3. i 11. važeće Advokatske tarife RS.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana, iz razloga iznesenih u pobijanom rješenju.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 07-3-50-4-700-5/19 od 02.12.2019. godine, ugovornog organa Ured za veterinarstvo BiH.Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je uvidom u dokumentaciju predmetnog psotupka, ponudu izabranog ponuđača, dostavljene uzorke u odnosu na zahtijevane tehničke karakteristike iz Aneksa 7, ocijenio da nije osnovan prigovor da izabrani ponuđač nije ispunio traženi uslov. Naime, po ocjeni tuženog, izabrani ponuđač je ispunio traženi uslov, dok uslov iz tačke 1.1.10. na koji prigovara tužitelj u pogledu datuma proizvodnje ušnih markica, nije relevantan, jer se i ne odnosi na uzorke koji su ponuđači obavezni dostaviti, već se navedeno odnosi samo na buduću isporuku, nakon zaključivanja okvirnog sporazuma. Tuženi je ocijenio i da je prilikom uvida u ponude sačinjen zapisnik, na koji predstavnik tužitelja nije imao prigovor, a u deset odštampanih uzoraka je tužitelj mogao putem punomoćnika zahtijevati i izvršiti uvid. U konačnici, nije osnovan prigovor da tužitelju nije bio omogućen uvid u ponude, jer je bio upoznat da se uzorci nalazi kod drugostepenog organa, izvršio je uvid u zapisnik, kao i da mu je omogućen uvid u prostorijama ugovornog organa u dvije ponude. Na dan 30.01.2020. godine, kada je izvršen uvid o kojem je sačinjen i zapisnik, predstavnik tužitelja je izvršio i slikanje određenih dijelova ponude, kao i uzorke ušnih markica. Tužitelj nije vidio deset odštampanih uzoraka na laser štampaču, ali mu je od strane ugovornog organa saopšteno da se isti nalaze kod tuženog organa, a zaprimljeni su zbog žalbe ponuđača Ganges d.o.o. Doboj i koji će biti vraćeni po pravomoćnosti zaključka, kojim je žalba ovog žalitelja odbačena kao

neuredna. Konačnu odluku tuženi je donio u skladu sa članom 228. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH.

Po ocjeni ovog sudskog vijeća, osporeno rješenje je doneseno nakon prethodno pravilno utvđenog činjeničnog stanja, pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Pravilno se to ukazuje u obrazloženju pobijanog rješenja, zbog čega je i po ocjeni ovog vijeća, pravilna odluka tuženog, da tužitelj nije mogao odbiti zahtjev žalitelja za kopiranjem određene dokumentacije iz ponude. U skladu sa članom 72. stav 3. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), propisano je da stranke imaju pravo razgledati spise ili fotokopirati potrebne spise predmeta i o svom trošku prepisati potrebne spise, a organ je obavezan to omogućuti. Spisi se razgledaju i prepisuju ili fotokopiraju pod nadzorom određene službene osobe. Osim toga, u skladu sa članom 11. stav 5. Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BIH" broj: 39/14), propisano je da nakon donošenja odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, ugovorni rogan u roku od dva dana od dana podnošenja zahtjeva, je dužan omogućiti uvid u ponude sa izuzetkom informacija ponuđača označenih kao povjerljive u skladu s ovim članom. Cijeneći da navedeni lex specialis propis nije detaljno regulisao pravo na pristup, uvid i kopiranje dokumenata i podnesaka u postupcima javnih nabavki, to su ugovorni organ dužni postupiti u skladu sa članom 117. Zakona, odnosno u skladu sa članom 72. Zakona o upravnom postupku BiH, izuzev ako se radi o strogo povjerljivim informacijama koje moraju biti označene kao takve.

Nije osnovan prigovor iz tužbe da tužitelju nije bio omogućen uvid u ponude. Naime ovo vijeće je izvšilo uvid u zapisnik sačinjen dana 30.01.2020. godine u prostorijama Ureda za veterinarstvo BiH, povodom uvida u dokumentaciju u okviru otvorenog postupka za nabavku, koji je započeo u 13:05 u prisustvu sekretara Komisije za nabavku i predstavnika firme tužitelja Milana Keračkog. Kako to proizilazi iz elektronske prepiske, tužitelj je dana 28.02.2020. godine i zahtijevao uvid u dokumentaciju. Predstavnik tužitelja je pregledao dokumentaciju i uzorke ušnih markica, te je izvršio slikanje ponude ponuđača Inop d.o.o Šabac i Ganges d.o.o Doboj. To znači da je tužitelju omogućen uvid u ponude suprotno navodima iz tužbe, te je na zapisnik konstatovano da se spornih deset uzoraka odštampanih na laser štampaču, nalazi kod tuženog, povodom žalbenog postupka koji se vodi po zahtjevu ponuđača Ganges d.o.o. Doboj. S tim u vezi, tužitelj je imao mogućnost da traži od tuženog uvid u sporne uzorke, da stavi primjedbu na zapisnik i ponovo zahtijeva uvid u uzorke od ugovornog organa, koji je dužan da mu to obezbijedi, pa i naknadno. Suprotno tome, cijeneći da je tužitelj potpisao zapisnik, saglasio se, izvršio uvid u dokumente, kako je i naslovio svoj zahtjev, ovakav prigovor se ne može staviti na teret ugovornom organu.

Pored toga, vijeće je izvršilo uvid u tačku 1.1.0, u kojoj je ugovorni organ zahtijevao da datum proizvodnje ušnih markica ne smije biti stariji od 12 mjeseci računajući od datuma isporuke. Međutim, u tačci 1.1.7 ugovorni rogan je također

naveo da ispisane testne ušne markice služe dalje kao kontrola kvaliteta za isporučene ušne markice koje se isporuče od strane ponuđača koji bude izabran kao najpovoljniji. Ukoliko navedeno ne bude ispunjavalo kvalitet biće vraćeno na teret ponuđača. Pravilno je to obrazloženo u pobijanom rješenju da navedeni uslov znači da dostavljeni uzorci trebaju zadovoljiti opisane uslove u Aneksu 7 TD. Stoga i po ocjeni ovog vijeća osim proizvoljih tužbenih prigovora da uzorci ne zadovoljavaju, tužitelj u skladu sa članom 102. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH *Odjeljak C. Pravna zaštita pred URŽ-om (dokazivanje u postupku po žalbi),* nije dokazao ili bar učinio vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povrede postupka ili povrede primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.

Iz svega navedenog proizilazi da je tužitelj mogao izvršiti uvid u ponude, Aneks 8 za izabranog i u ponudu drugog ponuđača u kojem je sadržan "način pregleda i analiza kvaliteta dostavljenih uzoraka ušnih markica," te nije dokazao da je u tome bio onemogućen, jer za navedeno ne postoje dokazi u spisu predmeta.

To znači da je osporeno rješenje doneseno pravilnom primjenom materijlanog propisa i da u smislu odredbe člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), sadrži: obrazloženje svih navoda iz žalbe žalitelja, kao i kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba neosnovana, to u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, tužitelju ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, ovaj Sud je primjenom člana 37. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02), donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Jadranka Brenjo